

Uppgörelsen S + MP: Många förlorare och få vinnare

På olika håll försöker vi nu analysera effekterna av S+MP:s lagförslag när det gäller de ensamkommande ungdomarna och det finns flera sätt att närma sig frågorna.

Själv sitter jag med några beslut från Migrationsverket som ger en bild av vad lagförslaget egentligen får för konsekvenser.

1. En minderårig pojke som kom hit i augusti 2015. Än var köerna hos Migrationsverket inte så långa så hans ärende handlades efter ca 13 månader och därmed har han inte väntat de 15 månader som lagförslaget föreskriver. En konsekvens blir därför att de som kom först och väntat längst inte omfattas. Han är fortfarande idag efter 27 månader i Sverige i en asylprocess och har såväl LMA-kort som dagersättning.

2. Minderårig pojke som kom hit i början av november 2015 och som fått sitt första beslut från Migrationsverket efter 22 månaders väntetid. Ja, han bör kunna omfattas av förslaget men vad händer med honom under de 7 månader som det är till dess förslaget blir lag. Kommer överklagningsmöjligheterna göra att han kommer att vara kvar till juli 2018. Om inte kommer man att hinna utvisa honom?

3. Två bröder som kom hit i mitten av december 2015. Jo, de uppfyller kraven på 15 månaders väntetid, de har nära 23 månaders väntetid på beslut – men de kom efter datumet 24.11 2015. Så de kvalificerar sig inte för att få stanna.

De här ärendena ger mig en tydlig bild av vad som blir följden av lagändringen: Det 15 månaderna är inte bara valet för att de ingår i EU:s asylprövningsregler för hur länge ett land kan få dröja med utredning. De fyller också en annan funktion. En stor del av dem som kom i augusti och september 2015 har för

kort väntetid för köerna hos Migrationsverket hade ännu inte blivit 15 månader. SDet är ett begränsat antal individer som kom i oktober och november som kan ha nytta av förslaget, men inga som kom tidigare.

För samtliga gäller dock att de kan komma att utvisas under våren.

Det finns skäl till att regeringen inte vill tala om vilket antal man räknar med ska få stanna. Det är sannolikt skandalöst få.

Vilka blir då de politiska konsekvenserna?

1. Konsekvenser för MP. När det blir allt tydligare att väldigt många inte omfattas, när fler hamnar i förvar och plan till Afghanistan lyfter ja då hamnar MP i en häftig svekdebatt. MP kommer att framstå som lättlurade. Man snuvas på sin viktigaste profilfråga och backlashen kan bli stark. Man har inte klarat av att syna de kort som S i egenskap av vana förhandlare slängt in i sista minuten. Dörrmatta till S igen!

2. Konsekvenser för S. Partiet har tagit risken att förlora väljare till SD när man till synes bryter mot den mot SD följsamma migrationspolitiken. Den risken kvarstår men det förtroende man kunde återfått från det humanitära civilsamhället krackelerar ytterligare. Det blir fortsatt svårt för S-medlemmar med stark sympati för de ensamkommandes sak att vara goda valarbetare. Till synes vinner man ekonomiskt om färre får stanna. Men vi vet att hela utvisningsapparaten också kostar och den skadeskjutna polisorganisationen blir helt felanvänd. Allvarliga brott beivras inte eftersom polisen ska jaga skolungdomar. Det kommer att kosta i politiskt förtroende.

Vad måste göras?

1. Slopa kravet på 15 månader för dem som kom före 24.11 2015.
2. Utgå från laga kraft vunnet beslut – det är normal rättspraxis, antagligen även i EU-rätten. Förhoppningsvis

kommer lagrådet uppmärksamma detta.

3. Låt ungdomarna stanna kvar i kommunerna under hela processen

4. Inhibera avvisningarna i avvaktan på att lagen träder i kraft

Det finns fler rättsliga skandaler och brister på ordning och reda. Underligt nog har inte begränsningarna i det juridiska stödet uppmärksammats. Ungdomarnas juridiska ombud får i genomsnitt betalt för ca 8 timmar. Det medför att det inte finns tid för egna undersökningar och pengarna räcker i stort sett till att ha träffat ungdomen en gång och skriva utredningen enligt en schablon.

Alltid några utanför

Även med dessa förslag finns det gränsdragningsproblem och några hamnar utanför. Men det skulle ändå bli färre och de negativa politiska konsekvenserna blir mindre både för S och MP. Det syfte man angivit med lagförslaget skulle uppnås. Amnesti – säger någon då, men även vid det så kommer det finnas grupper som står utanför. Politik är det möjligas konst och jag tror på Ernst Wigforss som hävdade de små stegens politik och då ständiga nya steg. Det nuvarande lagförslaget är de första stegen, men för att bli meningsfullt måste det följas av många steg på steg.

Carin Flemström

Socialdemokrat med förtroendeuppdrag i Haninge kommun

Fadderfamilj till en ensamkommande ungdom

Bild: Amir Nabizadeh

Visar Gustav Fridolin, miljöpartist och utbildningsminister, när han besöker demonstranter på Medborgarplatsen i Stockholm i somras.